

RECENSIE

Volkstoneel laat publiek genieten

Een nieuwe Ray Cooney is best wel een gebeurtenis van formaat in theaterland. De Engelse meester van de klucht bezit het recept voor een succesvolle lach-of-ik-schiet-komedie en weet wereldwijd grote groepen publiek aan zich te binden. Dat is in Kerkrade niet anders, zeker niet in een vertaling van Wim Heijmans en Angelina Krichelberg. Deze keer is de Maastrichtse regisseuse Jolanda Jonker ingehuurd om de spelers de weg uit de verwickelingen te leiden. Gezien de redelijk goede bezetting van het theater mag het Volkstoneel tevreden terugkijken op de première. Parlementariër Willems (Armand

Charlier) en zijn vrouw Paula (Ivon Schoenmaeker) wachten in de lobby van hotel Hofsjtad op assistent Hans (Erik Megens), die zaken moet regelen voor een belangrijke vergadering van de politicus met de oppositie (Esther Wetzels). De kelner (Patrick Senden) vangt buitenechtelijke intriges op, manager (Jack Ritzen) interpreteert die dingen verkeerd. En zo komt het dat Hans de ene fout na de andere maakt; maitresse (Nicole de Groot) naar de verkeerde kamer stuurt, haar man (John Roland) erbij betreft en het kamermeisje (Renée Fanchamps) avances maakt. Cooney is ingewikkeld. Timing is zo ongeveer het belangrijkste van

AMATEURTONEEL

★★★☆☆

Wat: Hoteltsimmer mit doebel bezatsoeng
Waar: Theater Kerkrade
Wanneer: zaterdag 19-10-2013
Wie: Volkstoneel Kerkrade
Nog te zien: 26 en 27 oktober

zijn stukken. De onzinnige situaties hebben namelijk geen andere boodschap dan de humor die ze dragen. Dan mogen geen foute deuren opengaan, geen foute dingen worden gezegd op de verkeerde momenten en geen namen wor-

den verwisseld, de verwarring is namelijk al groot genoeg. Dat wil helaas niet helemaal lukken. Voeg er dan nog aan toe dat de verschillen in acteerprestaties tamelijk groot zijn, dan zou je kunnen denken dat er niet veel te genieten valt tijdens deze voorstelling. Dat is echter helemaal niet zo. Het genie van Cooney is zo groot dat zelfs een wat stuntelige interpretatie zijn stuk niet kapot krijgt. Er valt nog steeds veel te lachen, sommige acteurs krijgen wel degelijk de handen op elkaar voor hun uitvergroete gebaren en na afloop staan de toeschouwers als één man rechtop voor een staande ovatie.

PAUL WEELEN